

godt nævne det ærede Medlem Valgkredse ovre i Vestjylland, hvor man har bragt dette Offer at stemme for denne Sag af Hensyn til de mange Indre-Missionsfolk, som boede derovre. Der er jo Valgkredse her i Danmark, hvor man ikke spørger: Stemmer du paa Højre eller paa Venstre eller paa Socialdemokratiet? Men man spørger hinanden: Stemmer du paa Jesus eller paa Satan? Det er paa saadanne Steder, at disse Spørgsmaal kunne drages frem og holdes op i den Belysning, som passer til det Publikum, man taler til.

Ordføreren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem taler om den danske Ungdom, som kommer her ind til Kjøbenhavn og skal være Soldater, som om det var en villieløs og daarlig Ungdom, der lader sig lede af tilfældige Strømninger, som den kommer i Berøring med. Jeg tror ikke, den danske Ungdom er af den Beskaffenhed. Jeg tror, at det ærede Medlem kan spare sig sin Medynk med den Ungdom, der kommer i Kristelig Forening for unge Mænd og opholder sig i disse Lokaler. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal tale, som om den derved var falden i uheldige Hænder og var redningsløst fortabt. Den danske Ungdom kan sikkert være vel tjent med at komme sammen med kristelige, unge Mænd — det er der neppe nogen Fare ved — og den er tillige sikkert villiekraftig nok til at kunne bestemme, hvor den vil have sin Gang, og hvilken Retning den vil følge. Dernæst sagde det ærede Medlem: Hvorfor skal dette Hjem have 200 Kr. mere end andre Soldaterhjem? Jeg kan dertil kun sige, at den jo har haft 200 Kr. tidligere og har andraget om at faa yderligere 800 Kr., det sagde jeg før. I Virkeligheden andrager Foreningen altsaa om 1000 Kr., og vi have fundet dens Andragende rimeligt og have bevilget det. Foreligger der til en anden Tid Andragender fra andre Soldaterhjem om 1000 Kr., og vi finde disse Andragender rimelige og gode, bevilge vi ogsaa dem. Det synes jeg, er lige ud ad Landevejen. Det er som Fod i Hose, som vi sige i Jylland, og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem falder i Staver over den Ting. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men vi bevilge kun disse Penge, fordi det er Indre Mission, der har oprettet dette Hjem. Det er jo ikke Tilfældet. Hvis dette Hjem var oprettet af den grundtvigske Retning, er jeg sikker paa, at vi lige godt havde bevilget disse Penge. Den ene kirkelige Retning kan for os være lige saa god som den

anden i denne Sag. Det er ikke af Hensyn til den kirkelige Retning, her er Tale om, men kun af Hensyn til selve Sagen, af Hensyn til Soldaterhjemmet, at disse Penge ere bevilgede. Det ærede Medlem mente endvidere, at disse 1000 Kr. gaa direkte ind i Indre Missions Hovedkasse. Det tror jeg, det ærede Medlem tager fejl i, de gaa selvfølgelig ind i Foreningens Kasse, den, der tilhører Foreningen for kristelige unge Mænd. Det er ikke det samme. Det vilde være urimeligt at antage, hvad det ærede Medlem synes at tro, at der er en stor Kasse, der modtager alle Underafdelingernes Penge og igen foretager alle Udbetalinger. Saaledes fører ingen Forretning sine Sager, det vilde være alt for upraktisk. Det ærede Medlem har heller ikke fremført Spor af Bevis for sin Antagelse, det er et Postulat, han fremsætter, som ikke beviser noget som helst.

Jeg spurgte det ærede Medlem om, hvem af vore Kolleger det var, der var rejst ud i Landet og havde talt om, at han stemte for denne Bevilling, fordi det var en Bevilling til Indre Mission. Det ærede Medlem undgik eller omgik dette Spørgsmaal ved at sige, at han godt kunde nævne Valgkredse, hvor dette var brugt i Agitationen. Men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg tvivler ikke om, at der er Valgkredse, hvor dette bliver brugt i Agitationen, thi i alle de Valgkredse, hvor det ærede Medlems Meningsfæller træde op, vil sikkert netop den Side af Sagen blive brugt i Agitationens Tjeneste, det Ansigt af de to, som han sagde, at denne Bevilling har. Men denne Bevilling har kun et Ansigt, og det er det, som vender mod Soldaterhjemmet, hvor unge Mænd, som skulle være Soldater, kunne komme. Det andet Ansigt er kun en Maske, som det ærede Medlem sætter paa denne Bevilling for at faa den til at tage sig grum og lewendig ud for godtroende Vælgere. Det er det hele. Men det ærede Medlem har her fremsat en Paastand om, at Sagen har været brugt paa den antydede Maade fra vor Side, og det ærede Medlem har ikke svaret paa mit Spørgsmaal. Jeg gentager det, og hvis det ærede Medlem ikke kan give Svar derpaa, skulde han hellere lade være med at fremsætte den Slags Beskyldninger.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører sagde nu, at havde det været en anden kirkelig Retning, f. Eks. den grundtvigianske, der var kommen med Andragendet, havde den ogsaa faaet Bevillingen. Det